אמרו לו פרק שלישי כריתות יג.

מ"ל כשלמא ר' מאיר לחומרא. דאמילו ביומר מכדי אמילת פרס ממייב היינו דקאמרי ליה רבנן לעולם אינו מייב ביומר מכדי אמילת פרס אלא אי אמרת ר' מאיר ביומר מכדי אמילת מאיר לקולא. קאמר דאמילו מכדי אמילת פרס לא מצטרף אם הפסיק ביעתיים ורבנן בעו לאמתורי מאי עד שיסמא הכי מיבעי להו לאמיר אם אמר אמילת פרס מייב ביומר מכדי אמילת פרס מייב ומשמע אע"ג דהפסיק: **בחליבים ובגילה.** אמר שני מלאי זיתי חלב או גבלה: **אוכלין עמאין.** שיעורן לפסול את הגוף בחלי פרס: **ומשקין עמאין.** פוסלין את הגוף בכדיעה: **אילו כל היום כולו.** שהה באמילת חלי פרס ובגבד שיאכל כל זית חוץ שבו בכדי אמילת פרס: **לא הפירו לאוכל פחות מכשיעור לירד ולעכול.** הואיל ואינו צריך לבגילה ולקמן מפרש מאי איכפת ליה: **הפירו לה כו'.** מפרש לקמן: **למגע טמא מת.** לאשה שנגעה בטמא מת: **פיוכחא דרבנאי.** לאמר כל זית וזית כו': **אימתי** (ב) **מחלב.** דבשלמא ממגע שנגע בה לא מיטמאת בגה שהיא שנגעה בטמא מת הוא לאשונה ואין אדם וכלים (ג) מטמאין אלא מאב הטומאה אלא (ד) מחלב אימתי דהאוכל בחלי פרס אוכלין טומאין בפסל גופו: **וכי פיפא לא איכפר.** הלי חלב ולאו טמא הוא דחלב אין בו תורת משקה דמשקה הבא לאוכל דאוכל כאוכל דמי בטמאת שבת בפרק חבית שנשברה (דף קמד:) הלכך בעי הכשר: **הא איכפר בטיפה המלוכלכת על פי הדד.** כלומר בטיפה שבי הדד מלוכלך היוצא דרך שם הדא (ו) לא קיימא לאמילת תיוגא: **שינק בסקיפה אחת.** בכמה: **לפומיה דינוקא דמלא חלב.** הלכך לי אפשר שלא תהא טיפה מלוכלכת על (ז) הדד: **ועוד.** חלב לאו תורת אוכל ב) [אי משקה] אית ליה דאחד ממעייני האשה הוא כרוקה וכמימי רגליה דאמרינן לקמן דאמטמאין טומאה חמורה: כל שהוא שהוא כאחד מאבריה. **כין לרגלן.** של חיוגא בין שלא לרגלן שאינו ריצה לנינק וקתני טמאת ואי הוה ליה תורת אוכל אמאי טמאת שלא לרגלן הא לא איתכשר הכשר מעליא דדומיא דכי יתן בעינן דגמאי ליה: בגלין **אמר רבא שפי תשובות בדבר כו'.** כלומר רואין אנו שפעמים אין חיוגא יוצק בכח ומגיע טיפה מלוכלכת על פי הדד: **ועוד מקום חלב מעיין הוא.** והכי הוא כאחד מאבריה ויטמא בלא הכשר כרוקה: **שלא לרגלן.** מאי היא דלא ניחא לי' בחיוגא בכדי אכילת פרס אע"פ דמעיין הוא ולא איתכשר בטיפה המלוכלכת ע"פ הדד דשלא לרגלן החיוגא יצאת דומיא דכי יתן בעינן וקתני וטמאת אף על גב דלא הוכשר אלמא מעיין הוא ואמאי בעי טהור: **אלא אמר רבא כו'.** אלא מקום חלב לאו מקום מעיין הוא ואריך הכשר אבל לא ניחא (ח) ליה טהור דהא לא איתכשר ומהשתא יכול לאורויי לה בשלא לרגלן. ע"כ הגליון: **בשיעור.** רביעית ואם אוכל הוא אלי פרס אפר לא יצק בשיעור וטהור דהאי חלב אע"ג דמעיין הוא לא מטמא בכל שהוא דהא היא גופה לא מטמיא כמגע דרשאונה כל שהוא דהא כל שהוא כאחד מאבריה והכשר למה ליה: **וכי פיפא לא איכפר.** כשהיא נדה. ואי מעיין הוא הא מיטמא בכל שהוא כמגע דרשאונה והכשר למה ליה: **ליחה סרוחה.** קיטווי"ל בלע"ז:

תוספות והוא שאכל בזית בכדי אכילת פרס. פי' שאכל כל זית וזית שבאלו פרס בכדי אכילת פרס אע"פ שאכה בין זית לזית ולא אמרי' אלי פרס דפסול מיהו אי כמאי חלב ונגילה לאכול כל זית וזית בכדי אכילת פרס אלא אי אמרת ר' מאיר לקולא וחב"א אם שהה מיבעי ליה אלא לאו שי"מ ר' מאיר לחומרא ש"מ אמר רבנאי אמר שמואל "בחלבים ובגבילה עד שישהא מתחלה ועד סוף בכדי אכילת פרס אוכלים טמאים ג) שקצים ורמשים ומשקין אפילו כל היום כולו בכדי אכילת פרס מאי קאמר אמר רב פפא הכי קאמר אפילו כל היום כולו והוא שאכל בזית ג) בכדי אכילת פרס מיתיבי ג) כל האוכלין מצטרפין לפסול הגוייה בכחצי פרס מאי לאו דאכלה לחצי פרס בכדי אכילת פרס לא דאכל בזית בכדי אכילת פרס מיתיבי כל האוכלין מצטרפין לפסול את הגוייה ד) בכחצי פרס בכדי אכילת פרס ביצד אכל וחזר ואכל אם יש מתחלת אכילה ראשונה ועד סוף אכילה אחרונה כדי אכילת פרס מצטרפין יותר מכאן אין מצטרפין לא ה) התירו (ה) לאכול פחות מכשיעור לירד ולטבול ירד וטבל ועלה והשלימו מצטרף התירו ו) לה לעוברה לאכול פחות מכשיעור מפני הסכנה ז) כל המשקין מצטרפין לפסול את הגוייה ברביעית בכדי אכילת פרס ביצד שתה וחזר ושתה אם יש מתחלת שתיה ראשונה ועד סוף שתיה אחרונה כדי אכילת פרס מצטרפין יותר מכאן אין מצטרפין ח) התירו לה למגע טמא מת לחניק בנה ובנה טהור קתני מיהת אם יש מתחלת אכילה ראשונה ועד סוף אכילה ט) בכדי אכילת פרס מצטרף תיובתא דרבנאי תיובתא אמר מר לא התירו לו (ה) ט) לאכול פחות מכשיעור לירד ולטבול מאי קאמר אמר רב יהודה הכי קאמר "אכל פחות מכשיעור לא התירו לו לירד ולטבול שאם ירד וטבל ועלה והשלימו מצטרף ואתי למימר אהני לי טבילה קמייתא ואין יודע שאין טבילה אלא באחרונה קתני התירו לה לעוברה לאכול פחות מכשיעור מפני הסכנה מפני הסכנה אפילו טובא נמי תיבול אמר רב פפא הכי קתני י) הותרו לה לעוברה פחות מכשיעור אפילו טובא מפני הסכנה קתני התירו (ה) למגע טמא מת להניק את בנה ובנה טהור אמאי טהור כיון דייניק יא) חלב איטמי ליה מחלב וכי תימא לא איתכשר (ב) יב) נתכשר בטיפה מלוכלכת על פי הדד אמר רב נחמן אמר רבה בר אבוה [שינק] בתקיפה אחת לא הניח טיפה מלוכלכת על פי הדד אמר רבא שתי תשובות בדבר חדא דקחזינא לפומיה דינוקא דמלא חלב ועוד מקום חלב מעיין יג) הוא (ד) דקתני יד) חלב "אשה טמטמא בין לרצון ובין שלא לרצון בהמה אינה מטמא אלא לרצון מאי לאו שלא לרצון יד) דלא ניחא ליה וקתני מטמא אלא אמר רבא היינו טעמא דבנה טהור "דספק ינק כשיעור וספק לא ינק ואם תמצא לומר ינק ספק ינקו באכילת פרס ספק ינקו ביותר מכדי אכילת פרס ולרבא מקום חלב מעיין הוא ולא צריך הכשר והתנן טו) "האשה שנטף "חלב מדדיה ונפל לאויר תנור טמא וקשיא לן במאי איתכשר ואמר רבי יוחנן בטיפה טו) מלוכלכת ע"פ הדד וכי תימא רבא לא סבר לה כר' יוחנן והתניא "נמצאת אתה אומר תשעה משקין "בזוב הזיעה וליחה סרוחה טו) וריעי טהורין מכולם דמעת עינו ודם מגפתו

חלב

אי אמרת בשלמא רבי מאיר לחומרא היינו דקתני עד שישהא עד דשהי דיליה ג) כדי אכילת פרס אלא אי אמרת ר' מאיר לקולא וחב"א אם שהה מיבעי ליה אלא לאו שי"מ ר' מאיר לחומרא ש"מ אמר רבנאי אמר שמואל "בחלבים ובגבילה עד שישהא מתחלה ועד סוף בכדי אכילת פרס אוכלים טמאים ג) שקצים ורמשים ומשקין אפילו כל היום כולו בכדי אכילת פרס מאי קאמר אמר רב פפא הכי קאמר אפילו כל היום כולו והוא שאכל בזית ג) בכדי אכילת פרס מיתיבי ג) כל האוכלין מצטרפין לפסול הגוייה בכחצי פרס מאי לאו דאכלה לחצי פרס בכדי אכילת פרס לא דאכל בזית בכדי אכילת פרס מיתיבי כל האוכלין מצטרפין לפסול את הגוייה ד) בכחצי פרס בכדי אכילת פרס ביצד אכל וחזר ואכל אם יש מתחלת אכילה ראשונה ועד סוף אכילה אחרונה כדי אכילת פרס מצטרפין יותר מכאן אין מצטרפין לא ה) התירו (ה) לאכול פחות מכשיעור לירד ולטבול ירד וטבל ועלה והשלימו מצטרף התירו ו) לה לעוברה לאכול פחות מכשיעור מפני הסכנה ז) כל המשקין מצטרפין לפסול את הגוייה ברביעית בכדי אכילת פרס ביצד שתה וחזר ושתה אם יש מתחלת שתיה ראשונה ועד סוף שתיה אחרונה כדי אכילת פרס מצטרפין יותר מכאן אין מצטרפין ח) התורו לה למגע טמא מת לחניק בנה ובנה טהור קתני מיהת אם יש מתחלת אכילה ראשונה ועד סוף אכילה ט) בכדי אכילת פרס מצטרף תיובתא דרבנאי תיובתא אמר מר לא התירו לו (ה) ט) לאכול פחות מכשיעור לירד ולטבול מאי קאמר אמר רב יהודה הכי קאמר "אכל פחות מכשיעור לא התירו לו לירד ולטבול שאם ירד וטבל ועלה והשלימו מצטרף ואתי למימר אהני לי טבילה קמייתא ואין יודע שאין טבילה אלא באחרונה קתני התירו לה לעוברה לאכול פחות מכשיעור מפני הסכנה מפני הסכנה אפילו טובא נמי תיבול אמר רב פפא הכי קתני י) הותרו לה לעוברה פחות מכשיעור אפילו טובא מפני הסכנה קתני התירו (ה) למגע טמא מת להניק את בנה ובנה טהור אמאי טהור כיון דייניק יא) חלב איטמי ליה מחלב וכי תימא לא איתכשר (ב) יב) נתכשר בטיפה מלוכלכת על פי הדד אמר רב נחמן אמר רבה בר אבוה [שינק] בתקיפה אחת לא הניח טיפה מלוכלכת על פי הדד אמר רבא שתי תשובות בדבר חדא דקחזינא לפומיה דינוקא דמלא חלב ועוד מקום חלב מעיין יג) הוא (ד) דקתני יד) חלב "אשה טמטמא בין לרצון ובין שלא לרצון בהמה אינה מטמא אלא לרצון מאי לאו שלא לרצון יד) דלא ניחא ליה וקתני מטמא אלא אמר רבא היינו טעמא דבנה טהור "דספק ינק כשיעור וספק לא ינק ואם תמצא לומר ינק ספק ינקו באכילת פרס ספק ינקו ביותר מכדי אכילת פרס ולרבא מקום חלב מעיין הוא ולא צריך הכשר והתנן טו) "האשה שנטף "חלב מדדיה ונפל לאויר תנור טמא וקשיא לן במאי איתכשר ואמר רבי יוחנן בטיפה טו) מלוכלכת ע"פ הדד וכי תימא רבא לא סבר לה כר' יוחנן והתניא "נמצאת אתה אומר תשעה משקין "בזוב הזיעה וליחה סרוחה טו) וריעי טהורין מכולם דמעת עינו ודם מגפתו

חלב

מסורת הש"ס

ג) עירובין מט. תענית ח: [מקומות פי' מ"ז]. ב) ל"ל המיר. ג) ל"ל המיר. ד) מכתרין פ"ו מ"ח שבת קמג.: ה) כלים פ"ח מ"ה שבת קמד.: ו) [מכתרין פ"ו מ"ז]. ז) [נדה מ:]. ח) [ע"ב]. ט) [ע"ב]. י) [ע"ב מגמר ד"ה טמא מת וכו']. יא) [ע"ב מוס' חולין לד: ד"ה והבלעי נחלבו].

הגהות הב"ח

(א) גב' לא הותיר לו לאוכל פחות: (ב) שם הותיר לה לנגע טמא: (ג) שם וכי מיפא לא איתכשר בטיפה המלוכלכת ולכ שלא הכח: (ד) שם מעיין הוא דהא תנן חלב אלא אפי' אינו לרצון חלב בהמה: (ה) רש"י ד"ה לעוברה ליה מחלב וכי איטמי ליה בהמלוכל מחלב: (ו) ד"ה הא קדמת: (ז) ר"ת לפומיה וכי מל מי הדד: (ח) ר"ת לגלן אמר וכי לא מיפא ליה טהור וק"ל:

לעזי רש"י

קייטווי"א [קייטווי"א]. מגלה, גולל וגולה.

מוסף רש"י

לפסול הגוייה בכחצי פרס. אם אכל אוכלין טמאין. אע"ג שאין אוכל טומאת אדם כגגב. אי אמר מייתינו תני פרס. דהיינו שני פלים. נפסל מגאכל נחרומה. מתנן שרובן: ומאי אליה לפסול את הגוייה. אליה הייט פרס. לגון פרוסה. ומאי אליה הייט אי פרס שרובן: חלב אשה טומאה. מבטיר. בין לרצון ובין שלא לרצון. בין שיגע שלא לגלן. שהחלב קרי משקה. שנאמר שומשים ד' ומשקה את נאר מחלב המלוכלך ומשקה שבת קמ.: בהמה. אלב בהמה. אינה מטמא אלא לרצון. אלא אם כן יצא לגלן. אי לא לא אמר אמר משקה ואם נגע בו אדם אינו מקבל טומאה. שם. בטיפה מלוכלכת על פי הדד. טיפה לאשונה מלוכלכת בה פי הדד בדעת עוטה לאיכלה הבטיל הבי מקום הבטיל אלא אם לא לגלן. אלא אם כן יצא לגלן. אי לא לא אמר אמר מקום אלא לגלן. אלא אם ל